

ת"פ 7971/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

25 ינואר 2023

ת"פ 7971-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

מספר פל"א 97998/2022 מספר פל"א 133367/2022

לפני כבוד השופטת אילנית אימבר
המאשימה
נגד
הנאשם
פלוני (קטין)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אברהם ביגמן

מטעם הנאשם: עו"ד נג'מה הייב

פרוטוקול

גזר דין

[פרוטוקול הושמט]

1. שם הוגש כתב אישום מתוקן בגין ביצוע עבירות של **קשירת קשר לעשות פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **גניבת דבר בעל ערך** לפי סעיפים 384(א)(3) וסעיף 29(א) לחוק העונשין; **היזק לרכוש בתנאים מחמירים** לפי סעיפים 453 וסעיף 29(א) לחוק העונשין; **נשיאת/הובלת חלק של נשק או תחמושת** לפי סעיפים 144 (ב) סיפא וסעיף 29(א) לחוק העונשין; **החזקת מכשירי פריצה** לפי סעיף 409 וסעיף 29 לחוק העונשין; **הסתייעות ברכב לעבור עבירה** לפי סעיפים 43 לפקודת התעבורה (נ") תשכ"א 1961 וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

2. עובר ליום 18.2.22, במועד לא ידוע, קשר הנאשם יחד עם אחרים קשר להתפרץ למוזיאון "גולני" במטרה לגנוב את הנשקים המוצגים בו.

3. במסגרת הקשר ולשם קיומו, הצטייד הנאשם והאחרים, בשלושה טלפונים "מבצעיים" שהושמשו למטרה זו, ובכלי פריצה הבאים - דיסק נטען, לום ברזל ומגזרי טיל, פנסים, כובעי גרב וכפפות.

עמוד 1

4. הנאשם ושותפיו, נסעו מכפר טובא זנגריה בשני רכבים - פורד ורנו. כאשר הגיעו לצומת נטופה, נכנסו דרך כביש עפר המקביל לכביש 65, עד לקצה השדות שגובלים בשטח המוזיאון.
5. בהמשך, סמוך לשעה 19:00, נכנס הנאשם יחד עם אחרים, כשכולם רעולי פנים, ובידיהם כלי פריצה ופנסים, לשטח המוזיאון דרך פתח שחתכו בגדר ההיקפית בעזרת מגזרי הטיל.
6. 4 ממבני החבורה, נגשו ישירות לדלת הברזל של אולם הקרבות, והחלו במשך מספר דקות לנסר את מנעול הברזל בעזרת הדיסק הנטען עד לשבירתו.
7. באותן הנסיבות, טפס אחד מבני החבורה על המבנה והסית את המצלמה הממוקמת מעל לדלת הכניסה לאולם.
8. אז, נכנסו הנאשם והאחרים לתוך אולם הקרבות, כשאחד מהם שמר מחוץ לדלת, נגשו לחלונות תצוגה מספר 11 ו-12, ניפצו את הזכוכית הכפולה בעזרת לום ברזל, והחלו לחתוך את שרשראות הברזל אליה מחוברים ומולחמים מוצגי הנשקים בעזרת מגזרי הטיל והוציאו הנשקים מהאולם.
9. ארבעה מהמעורבים נטלו ונשאו 12 מוצגי נשקים חזרה לכיוון פתח הגדר ממנה נכנסו. ואלו מוצגי הנשקים, כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן - M16, נשק ארוך עם ידית מעץ וטוף, נשק קרבי, נשק קרבי עם רצועה, מ"ג, גליל עם דורגלים, גליל, נשק ררנ"ס עד ידית מעץ, עוזי, RPG, גלילן ומרגמה אותה נטשו בשטח הסמוך למוזיאון.
10. בהמשך נסעו הנאשם ושותפיו, ברכבי הפורד והרנו עד לצומת עמיעד, משום נכנסו לשטח פתוח בסמוך למחצבת עמיעד, שם הסתירו הנאשם והאחרים את מוצגי הנשקים שגנבו.
11. בהמשך, השליכו בצידי הכביש ביציאה מהמחצבה ובכביש 85 לכיוון צפון לפני צומת אליפלט, ששם הייתה חסימה משטרתית, את הטלפונים המבצעיים, פרטי לבוש שונים לרבות ג'קטים, כפפות וכובעי גרב.
12. כתוצאה ממעשי הנאשם ושותפיו, נגרמו נזקים לרכוש המוזיאון.
13. ביום 24.10.22 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וקבעתי כי ביצע את המיוחס לו.

תסקירי שירות המבחן

14. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם ומשפחתו המונה הורים ושבעה ילדים כאשר אחותו נפטרה בגיל מספר חודשים בשנות התשעים, ואחיו נפטר בחודש מאי 2020, בן 16 במוותו, בנסיבות טראגיות. פטירת אחיו השפיעה קשה ועמוקה על הנאשם שהיה קשור לאחיו, מלבדו לא היו לו חברים משמעותיים נוספים. מאז פטירת אחיו, תואר כנוטה לעצבנות, התבודדות, חסר שקט, וממאן לשתף אודות העובר עליו.

15. בעקבות הטרגדיה בני המשפחה הופנו לעו"ס הרווחה לשם מתן מענה במרכז סיוע למשפחות אחרי אובדן פתאומי, אך לא נענו לכך, לדבריהם מעבדים את האובדן בחיק המשפחה. אביו, נשפט לארבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת אלימות בה היה מעורב עם שני בניו. הוא שוחרר ממאסר מהכלא ושב לעבודתו. האב תואר כדמות מכובדת בקהילה המסייע בגישור סכסוכים ובסולחות. שירות המבחן התרשם ממשפחה המתמודדת מזה שנתיים עם אובדן הבן הצעיר, שהיווה פגיעה קשה במצבם הנפשי ושיבש את אורח חייהם. כמו כן, מעצרו של האב ושני האחים הוסיף קושי לעמוד במשימות המשפחתיות.

16. בפן הלימודי, הנאשם הינו תלמיד כיתת "אתגר" ולמרות קשייו הוא בעל מוטיבציה ללימודים. לאחרונה, הנאשם לא מתייצב כנדרש ללימודים בעקבות זאת אביו דאג יחד עם הצוות החינוכי כי בנו יעמוד בכללי בית הספר.

17. בפן החברתי, טרם מעצרו דווח כי נהג להסתובב עם צעירים בעייתיים חרף הזהרות המשפחה. לאחר מות אחיו, מחווה כנער בודד רגשית וחפש בחבריו מפלט לקשייו הרגשיים.

18. במסגרת הקשר עם שירות המבחן נבנתה עם הנאשם תכנית טיפולית שכללה - פגישות פרטניות, שילוב בקבוצת מעצרים, בדיקות שתן וחזרתו לספסל הלימודים. במפגשים הפרטניים הגיע הנאשם כנדרש ובזמן והיו סביב תנאי המעצר, עמידתו בתכנית הטיפולית, מצבו הנפשי הירוד והצורך בהכלה ועידוד. נמסר כי במהלך המפגשים, התרשם שירות המבחן מנער מופנם וחרד שאינו מאפשר מגע עם עולמו הפנימי, מסתגר ונמנע מלשתף מעולמו הפנימי. עוד נמסר כי בפגישות שדר הנאשם תחושות של תסכול, עצב וייאוש מחוויית מעצר הבית בתנאים המגבילים.

19. אשר לתפקודו במעצר באיזוק אלקטרוני, נרשמו לחובתו שתי הפרות - האחת בה שהה כ-15 דקות מחוץ לטווח האיזוק, והשנייה בה שהה כ-13 דקות. הנאשם טען כי בראשונה הייתה בעיית תקשורת, והכחיש כי יצא ממקום האיזוק, לגבי השנייה הודה וטען כי הגיעו אורחים לביתם ועזר לבני משפחתו בהכנת האוכל.

20. ביום 31.5.22 הנאשם שולב בקבוצת פיקוח מעצרים דרך פלטפורמת ה-"זום", עד לסיומה ביום 14.7.22. מנחה הקבוצה דווח כי הנאשם השתתף ברוב המפגשים, למעט 2 מנסיבות שאינן תלויות בו (דיון וחקירה). במפגשים בהם נכח שתף פעולה ועמד בדרישות ובכללי הקבוצה. הנאשם הצליח להתמקם בקבוצה ולהנכיח את עצמו בשיח הקבוצתי והתגלה כצעיר בולט ודומיננטי המתעניין בתכנים ומגיב ליתר המשתתפים בצורה מכובדת ומותאמת.

21. עוד צוין כי הנאשם סרב לערוך בדיקות שתן אליהן זומן מסיבות לא מוצדקות. בשיחות עמו עלה חשש לשימוש בסמים ואף התקבלה בעניינו הפניית משפטה על החזקת סמים לצריכה עצמית. באחת הבדיקות אך ניסה הנאשם לזייף את הבדיקה ודיבר באופן לא מותאם כלפי הבודק.

22. בהתייחס לביצוע העבירות, שירות המבחן ציין כי לאורך כל הקשר עמו הכחיש מעורבות באירוע וטען כי ישן במהלך האירוע ולא ידע מה האחרים עשו. לאחר שהודה בבית המשפט, זומן לשתי פגישות. הוא הודה ברמה ההצהרתית ולא נכנס לפרטי האירוע, וצמצם התייחסות לחומרת המעשים - טען כי ביצע מעשה ילדתי ולא יחזור על כך בעתיד, עשה טעות ומתחרט על כך, אך מעבר לכך לא היה מעוניין להרחיב. עוד צוין כי בפגישה שנערכה עם הנאשם בנוכחות עמו על מנת לבחון את התייחסותו לעבירה ולגייסו להליך טיפולי משמעותי, הדגיש הנאשם כי אינו מעוניין בקשר עם שירות המבחן ובקש לסיים את ההליך ולו במחיר שייגזר עליו מאסר בפועל.

23. הוריו שתפו שבני המשפחה מתביישים בכך שבנם מואשם בעבירה כה חמורה, אך ניסו להציג אותו כנער שנגרר אחרי שותפיו הבגירים ובכך להמעיט מהאחריות שלו בעבירות.

24. בקרב גורמי הסיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את הגורמים הבאים - מעמד משפטי ראשון שלהנאשם; התרשמות מנער בעל קסם אישי רב המגייס לעזרתו; לו יכולת אישיות טובות ומשפחתו הגרעינית והמורחבת תומכות בו; המעצר היווה גורם מרתיע עבורו.

25. מנגד, עלו גורמי הסיכון של חומרת העבירות שבוצעו יחד עם בני דודיו הבגירים; קושי לקחת אחריות מלאה עליהן גם לאחר שהודה בפני בית המשפט; מורכבות משפחתית נוכח פטירת אחיו לפני פחות משנתיים, אירוע טרגי שלא עובד מעולם; מצבו הנפשי של הנאשם המעיד על בדידות וריקנות ובלא טיפול מצוי בסיכון להתדרדרות נפשית ולביצוע עבירות נוספות; עלה ספק ביחס לשימוש הנאשם במסים ולקשריו החברתיים המגבירים סיכון לביצוע עבירות נוספות.

26. לאור האמור לעיל, שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך בקש להתחשב בגורמי הסיכוי לשיקום שמנה, בין היתר כי מדובר במעמדו המשפטי הראשון.

טיעוני הצדדים לעונש

27. ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם והשתת עונש מאסר שלא יפחת מ-10 חודשים מאחורי סורג ובריח,

מאסר מותנה, קנס ופיצוי שלא יפחת מסכום של 3,000 ₪. ב"כ המאשימה הפנה לתכנון המוקדם - להצטיידות, לאמצעי הפריצה ולנזק הסופי שנגרם למוזיאון שהוערך ב- 12,000 ₪. עוד הפנה בטיעונו לגזר דינם של חמשת שותפיו לכתב האישום, שכולם נדונו לעונשי מאסר לא מבוטלים הנעים בין 12-14 חודשי מאסר בפועל, ועליהם הוטלו פיצויים שנעו בין 3,000 ₪ ועד 5,000 ₪. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן אותו רואה כתסקיר שלילי וכי על אף נסיבותיו וגילו, לב העניין הוא המעשה ותוצאותיו. עוד הצהיר כי הנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריש מיום 18.2.22 ועד יום 6.3.22, וכן מיום 10.3.22 ועד יום 30.3.22 סך של 36 ימים. לאחר מכך שהה במעצר באיזוק אלקטרוני 181 ימים - מיום 26.4.22 ועד ליום 24.10.22.

28. ב"כ הנאשם בקשה להסתפק בימי מעצרו. הנאשם הודה לאחר שהתקיים הליך גישור ותיקון עובדות של כתב האישום. הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריש ותקופה ממושכת עצור באיזוק אלקטרוני. לאחר הודייתו הוסרו התנאים המגבילים בחלקם והוא חזר לספסל הלימודים. עוד הפנתה באת כוחו לנסיבות הטרגיות כאמור בתסקיר ולכך שהנאשם לא היה הגורם המוביל מבין שותפיו, והוא למעשה היחיד ללא עבר פלילי. לדידה, ישנו קשר בין הטרגדיות שפקדו אותו לבין הנגררות שלו אחרי אחרים. הנאשם מתמודד עם קשיים מגוונים ואף על פי שלא נכנס לפרטי נסיבות העבירות הוא הודה והתחייב לא לחזור על מעשיו. כמו כן, ציינה באת כוחו כי הנאשם כן שתף פעולה עם שירות המבחן ובקבוצת הטיפול והיה מהבולטים בה, ומאחר שמדובר במעמדו הראשון בבית המשפט, מבקשת לקבל את עמדתה העונשית והפנתה לפסיקה.

29. הנאשם: "אני מתחרט על מה שעשיתי, אני כבר למדתי לקח לעתיד לא לעשות שטויות. אני למדתי לא להתחבר לאנשים שלילים. לא היו לי חברים חדשים אבל היו לי חברים מביה"ס שחזרתי לדבר איתם. אני בכיתה יב', אני כבר לא יוצא, אני עושה שיעורי בית ומתמקד למבחני הבגרות, יש לנו חוות סוסים ופרות וצאן ועזים ושאני מסיים אני עוזר לאבי, זה ליד ראש פינה. אני לא יודע בדיוק איפה המקום של העבירה, אבל אני יודע שזה מוזיאון לנשק אבל לא יודע של מי."

דין והכרעה

30. בנדון, הצדדים אינם חלוקים בשאלת ההרשעה אלא על העונש שיש להשית על הנאשם.

31. בהתאם להוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 (להלן: "חוק הנוער") ולפסיקתנו, יש לבחון את חומרת מעשיו של הנאשם לאור גילו. הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בתיק העיקרי כשהיה בן 16 ו-6 חודשים.

32. לענין ענישת קטינים ציין השופט אלרון ברע"פ 3983-21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.2.21), את הדברים

הבאים:

"נקבע זה מכבר כי ביחס לקטינים יש לתת משקל מיוחד לנסיבותיהם האישיות כמו גם לאפשרות שיקומם, על פני שיקול מיצוי הדין. יחד עם זאת, 'קטינות אינה חסינות'. משכך, נדרש בית המשפט לאזן בכל מקרה ומקרה בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, תוך שקילת מלוא שיקולי הענישה, לרבות גמול והרתעת היחיד והרבים...".

33. בהתאם, במארג השיקולים יש לבחון את ההליך השיקומי שעבר הנאשם, לסיכויי שיקומו, ולאורם לגזור את דינו. אומנם הנאשם הגיע לשיחות בשירות המבחן כנדרש והשתלב בקבוצת המעצרים באופן חיובי ומשביע רצון, לדאבוני, הניסיונות לגייס את הנאשם לטיפול מעמיק העלה חרס - הנאשם לא ביצע הליך של עיבוד עבירה בעקבות התנגדותו לפרט אודות נסיבות ביצוע העבירות, הוא סרב לבצע בדיקות שתן כנדרש ואף עלה חשד לניסיון זיוף בדיקה, ובקש לסיים את קשר עם שירות המבחן ואת ההליך המתנהל נגדו. לא בכדי שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו, אך בד בבד המליץ להתחשב בגורמי הסיכוי ובכך שמדובר במעמד משפטי ראשון של הנאשם.

34. פסיקה עקבית מפי בית המשפט העליון הדגישה ולמדה על הייחודיות של מערך השיקולים אותו יש להפעיל בענישת קטינים - מחד, קיים צורך במשקל יתר לשיקולים אינדיווידואליים ועריכת איזונים ראויים בין שיקולי שיקום ושיקולי הרתעה. מאידך, עמד בית המשפט העליון על כך שבמקרים בהם הקטין אינו משתף פעולה עם הגורמים המקצועיים, ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם הקטין, ניתן להשית עליו ענישה משמעותית (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי חיפה) 17252-07-20 **מדינת ישראל נ' ט' (קטין)** (25.2.21); ע"פ 49/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד סג(1) 752, 6-7 (2009); ע"פ 5360/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.03.2013)).

35. לצד שיקולי השיקום, יש ליתן את הדעת בנדון גם לשיקולי ענישה נוספים - חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, וכן לשיקולי הרתעה, מניעה וגמול (בע"פ 5889-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.1.2017)). הנאשם ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בצוותא חד יחד עם קרובי משפחתו. הוא פרץ לאתר ההנצחה והמורשת של חטיבת גולני, בו מוצגים, בין היתר, נשקים ששמשו את חיילי חטיבת גולני במלחמות לאורך השנים, ואף נשקים אישיים של חיילים שנפלו בקרבות.

36. הנאשם ושותפיו, לאחר תכנון מוקדם והצטיידות מוקפדת בטלפונים מבצעיים, אמצעי פריצה, פרצו החבורה למקום כשהם רעולי פנים, וגנבו נשקים שהנם רכוש המוזיאון והותירו, אחריהם, נזק רב באתר. סבורני כי מלבד הנזק הרכושי למקום, לא ניתן להתעלם מהפגיעה במורשת וביזויה מעצם הפריצה ונטילת הנשקים בידי הנאשם וחבורתו.

37. אשר לעקרון אחידות הענישה, כאמור העבירות בוצעו על ידי הנאשם וחמישה שותפים נוספים שהנם קרובי משפחתו. כבוד השופטת ברון הגדירה את עיקרון האחידות הענישה בע"פ 1478/19 יאסין סעדי נ' מדינת ישראל (17.11.2019), באופן הבא:

"עיקרון אחידות הענישה מהווה עיקרון יסוד בשיטתנו המשפטית, הקובע כי במצבים שבהם קיים דמיון בין אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (ע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל (17.1.2018), פסקה 44). עקרון זה תקף ביתר שאת כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים במסגרת פרשה אחת (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015), פסקה 16). עם זאת, עיקרון זה אינו עומד בבדידותו ונדרש לאזן בינו לבין שיקולים רלוונטיים אחרים כדי להגשים את תכלית הענישה; ועוד ייאמר כי אין מדובר בהשוואה טכנית של גזרי דין בין נאשמים שונים, ובית המשפט נדרש לבחון את נסיבותיו המיוחדות של כל נאשם (ע"פ 2683/18 זיס נ' מדינת ישראל (12.9.2018))."

38. דינם של שותפיו הבגירים נגזר בבית משפט השלום, בהסדר טיעון, במסגרת ת"פ 22398-03-22 למאסרים מאחורי סורג וברח למשך 12 ו-14 חודשים. אף בראי התיקונים שנעשו בכתב האישום, ניכר כי הנאשם היה חלק מהגרעין המבצע של העבירות ולא מהמעטפת המסייעת. יחד עם זאת, הנאשם, בעל עבר נקי, הקטין היחיד בין בגירים, בסוף שנות העשרים לחייהם ובהינתן כי ששלושה מהם, בעלי עבר פלילי כפי שצוין בגזר דינם. סבורני כי אין מנוס מגזירת מאסר בפועל גם בענייננו, נוכח חלקו של הנאשם במעשים, העדר המלצה טיפולית כאמור ובראי עקרון אחידות הענישה. יחד עם זאת, לא נעלם מעיני, כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם התרועע בסביבה חברתית, לה הייתה השפעה רעה על הנאשם, כי חיפש בחבריו מפלט לקשייו הרגשיים, כאמור בתסקירו. על כן, לא אוכל לפסול מידת נגררות בקרב הנאשם דנן אחרי שותפיו הבגירים. בהתאם, הדבר אף הובא כשיקול בהחלטה לשחרר את הנאשם בתנאים מגבילים ממעצרו מאחורי סורג וברח (ראו: עמ' 18 לפרוטוקול יום 30.3.22 מתוך מ"ת 22468-03-22). אלו הביאוני לכדי מסקנה כי הנאשם על אף מעורבותו לא היה הרוח החיה בביצוע העבירות דנן.

39. אם כן, נתתי דעתי, מחד גיסא, לחומרת העבירות, לאחריות החלקית שלקח על ביצוען וליתר גורמי הסיכון המדאיגים שמנה שירות המבחן בעניינו. מאידך גיסא, לגילו, לנסיבות חייו הקשות והאובדן הטרגי שחוה הנאשם ומשפחתו, לעברו הנקי, חלקו בביצוע העבירות, לתקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר ובאיזוק אלקטרוני שבהמשך הוסר ונותר מעצר בית לילי בלבד, לתפקודו החיובי בקבוצת פיקוח מעצרים, לכך שתקופת מעצרו היוותה גורם מרתיע עבור הנאשם, וכי מאז ביצוע העבירות דנן לא הוגשו נגדו כתבי אישום נוספים. באיזון בין מכלול השיקולים מצאתי כי יש להשית מאסר בפועל אך לא לתקופה לה עותרת המאשימהשכן יש לאבחן את עניינו משותפיו הבגירים.

40. על כן, ולאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים בעניינו ולפסיקה שהובאה לעיוני, הנני מרשיעה את הנאשם בהתאם לסמכותי מתוקף סעיף 24(1) לחוק הנוער, וגוזרת עליו את העונשים

הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום יום 18.2.22 ועד יום 6.3.22, וכן מיום 10.3.22 ועד יום 30.3.22.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, בגין עבירות מסוג פשע בהן הורשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, מיום שחרורו ממאסר, בגין עבירות מסוג עוון בהן הורשע על פי חוק העונשין.

ד. הנאשם יעביר פיצוי בסך 3,000 ₪ לטובת אתר ההנצחה והמורשת של חטיבת גולני. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים וצופים מיום 1/6/23.

ה. התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ למשך שנתיים, להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע.

הנאשם: "אני מתחייב".

זכות ערעור כדין

ניתן והודע היום ג' שבט תשפ"ג, 25/01/2023 במעמד הנוכחים.

אילנית אימבר, שופטת

ב"כ הנאשם: אבקש עיכוב ביצוע.

[פרוטוקול הושמט]

ה על עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 45 ימים לצורך הגשת ערעור.

ככל שיוגש ערעור בטווח ימים אלו, החלטתי תעוכב עד לסיום ההליכים בערעור.

ינתן צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם עד לסיום ההליכים.

הערבויות יישארו על קנן עד לסיום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשפ"ג, 25/01/2023 במעמד הנוכחים.

אילנית אימבר, שופטת

הוקלדעלידימאיכהן